

**Міжнародний гуманітарний університет
Факультет медицини та громадського здоров'я
Кафедра внутрішніх хвороб**

**Силабус навчальної дисципліни
ДЕРМАТОЛОГІЯ, ВЕНЕРОЛОГІЯ**

**Рівень вищої освіти
Ступінь вищої освіти
Спеціальність**

**Другий (магістерський)
Магістр
222 Медицина**

ЗАТВЕРДЖЕНО
Ректор Міжнародного
гуманітарного університету
професор Громошенко К.В.

2021 р.

Викладачі	Викл. Гріцик В.П.
Профайл викладачів	
Контактний тел.	0677661921
E-mail:	
Сторінка курсу у Moodle	moodle.mgu.edu.ua
Консультації	Двічі на тиждень у каб. 205

Силабус розглянуто та прийнято на засіданні кафедри внутрішніх хвороб

Протокол №1 від «3» 08 2021 р.

Завідувачка кафедри внутрішніх хвороб проф. Ковалевська Л.А.

Перевірено:

Гарант освітньо-професійної програми доц. Купріянова Л.С

Перевірено:

Начальник навчального відділу доц. Райчева Л.І.

Погоджено:

Проректор з науково-педагогічної роботи проф. Гончарук А.Г.

НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ **ДЕРМАТОЛОГІЯ, ВЕНЕРОЛОГІЯ**

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДИСЦИПЛІНУ

Опис дисципліни

Семестр 7 або 8

Кількість кредитів - 3

Загальна кількість годин – 90.

Годин для денної форми навчання: аудиторних – 40, самостійної роботи студента – 50.

Практичні заняття – 34 години

Лекції – 6 годин

Самостійна робота – 50 годин.

Сторінка дисципліни в системі Moodle:

На сторінці розміщені матеріали для підготовки до практичних занять.

Курс з дерматології, венерології призначений для студентів 4 курсу. Протягом курсу проводяться практичні заняття, що охоплюють широкий спектр важливих медичних проблем.

Метою викладання навчальної дисципліни «Дерматологія, венерологія» є формування у студентів правильного розуміння практичного значення дерматовенерології серед інших клінічних дисциплін, виховання правильного підходу до обстеження та лікування найбільш поширених шкірних і венеричних хвороб, а також необхідних знань і навичок та умінь їх використовувати у певних загальноклінічних ситуаціях

Основними завданнями вивчення дисципліни “Дерматологія, венерологія” є набуття здатності визначати етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань, ставити на основі клініко-анамнестичних даних попередній діагноз найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань, визначати тактику ведення хворого та використовувати принципи профілактики найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань, використовувати морально-етичні принципи спілкування з хворими на шкірні та венеричні захворювання, призначати лабораторне та/або інструментальне обстеження, здійснювати диференційну діагностику.

Методи навчання

Лекції

Практичні заняття,

Дистанційне навчання (презентації),

Самостійна робота студентів,

Рекомендована література

1. Дащук А.М. Кожные болезни. Харків: ТОВ «ЕСТЕТ ПРІНТ», 2019. – 140с.
2. Дащук А.М. Венерические болезни. Х.: ТОВ «Водний спектр Джі-Ем-Пі», 2018. – 198 с.
4. Дерматологія, венерологія. Підручник/ Під редакцією В.І. Степаненка. – К.: КИМ, 2012. – 902 с.
5. Фицпатрик Т. и др. Дерматология: Атлас-справочник. Пер. с англ - М.: Практика, 1999. - С. 1126.

Пререквизити та кореквизити дисципліни

Дерматологія ,венерологія як навчальна дисципліна ґрунтується на попередньому вивченні студентами анатомії, гістології, нормальної та патологічної фізіології, медичної біології, мікробіології та інших морфологічних дисциплін й інтегрується з цими дисциплінами

Результати навчання

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна.

Результати навчання для дисципліни.

Перелік практичних навичок та умінь, що засвоюються в процесі аудиторних занять:

1. Методика опиту та фізичного огляду хворого;
2. Визначення дермографізму;
3. Дослідження лусочок, волосся, нігтів на гриби;
4. Огляд хворого під лампою Вуда;
5. Проведення проби Бальцера;
6. Визначення сітки Уікхема;
7. Дослідження на коростяний кліщ;
8. Постановка алергічних шкірних проб;
9. Визначення псоріатичних феноменів;
10. Дослідження феномену Кебнера;
11. Методика визначення симптомів «яблучного желе» та «провалювання зонду»;
12. Методика визначення симптому Нікольського;
13. Методика постановки проби Ядассона;
14. Написання історії хвороби стаціонарного хворого;
15. Методика дослідження на білуду трепонеми, гонококи, трихомонади, хламідії та інші уrogenітальні інфекції;
16. Проведення двосклянкової проби при уретритах;
17. Інстиляція лікарських препаратів в уретру;
18. Бужування уретри;
19. Методи провокації гонореї та інших уrogenітальних інфекцій;
20. Методика застосування зовнішніх лікувальних засобів: примочок, паст, мазей та ін.
21. Виписування основних дерматологічних рецептів.

Зміст дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Введення в дерматологію. Анатомія, гістологія, фізіологія шкіри. Морфологія дерматозів. Дерматити, токсикодермії. Дерматози алергічної природи.	2

2	Дерматозоозози, Піодермії, Грибкові захворювання шкіри. Пухирні дерматози. Вірусні дерматози.	2
3	Хвороби, що передаються переважно статевим шляхом. Первинний, вторинний, третинний сифіліс. Вроджений сифіліс. Лабораторна діагностика, принципи терапії та профілактики сифілісу. Гонорея. Негонорейні уретрити.	2
	Всього	6

**Практичні заняття №1, 4, 6, 7 проводяться очно в аудиторній кімнаті;
Практичні заняття №2, 3, 5 проводяться дистанційно**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Анатомія, гістологія, фізіологія шкіри. Морфологія дерматозів. Методика обстеження хворих. Дерматити, токсикодермії. Алергічні дерматози.	4
2	Дерматозоозози. Піодермії. Грибкові захворювання шкіри. Амбулаторний прийом.	5
3	Псоріаз. Червоний плоский лишай. Вірусні дерматози.	5
4	Пухирні дерматози. Підсумкове заняття з розділу "Дерматологія". Курація дерматологічного хворого.	5
5	Первинний, вторинний, третинний періоди сифілісу. Вроджений сифіліс. Серологічна діагностика та лікування сифілісу. Амбулаторний прийом.	5
6	Гонорея. Негонорейні уретрити. Підсумкове заняття з розділу "Венерологія»	5
7	Тестування з ЄДКІ та практичних навичок. Диференційований залік	5
	Всього	34

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
-------	------------	-----------------

1	Предмет і задачі дерматовенерології. Основні етапи розвитку дерматовенерології.	2
2	Анатомія, гістологія та фізіологія шкіри людини.	2
3	Морфологія дерматозів. Методика обстеження пацієнтів зі шкірною патологією.	3
4	Дерматозоонози.	2
5	Піодермії.	3
6	Грибкові захворювання шкіри.	3
7	Псоріаз	2
8	Червоний плоский лишай	2
9	Дерматити, токсикодермія.	3
10	Дерматози алергічної природи	3
11	Курація дерматологічного хворого	3
12	Вірусні дерматози	3
13	Пухирні дерматози	3
14	Характеристика інфекційних хвороб, що передаються переважно статевим шляхом Сифіліс. Етіологія, патогенез. Первинний період	3
15	Вторинний та третинний періоди сифілісу	3
16	Вроджений сифіліс	3
17	Серологічна діагностика сифілісу. Лікування сифілісу	3
18	Гонорея	2
19	Негонорейні уретрити	2
	Всього	50

Політика та цінності дисципліни

Щоб досягти цілей навчання і успішно пройти курс, необхідно: з першого дня включитися в роботу; регулярно відвідувати лекції; читати матеріал попередньо, до його розгляду на практичному занятті; не спізнюватися і не пропускати лекції та практичні заняття; приходити на кафедру одягнутими у медичний халат, мати змінне взуття, мати при собі зошит, ручку; виконувати всі необхідні завдання і працювати щодня; вміти працювати з партнером або в складі групи; звертатися за допомогою і отримувати її, коли Ви її потребуєте.

Передбачена академічна мобільність, взаємозамінність залікових кредитів (обсяг 1 кредиту 30 годин). Студенти можуть обговорювати різні завдання, але їх виконання - строго індивідуально. Не допускаються списування, використання різного роду програмних засобів, підказки, користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими електронними гаджетами під час заняття. Не допускаються запізнення студентів на

практичні заняття. Пропуски практичних занять відпрацьовуються година в годину викладачу групи очно або дистанційно за попередньою домовленістю.

Студенти з особливими потребами повинні зустрітися з викладачем або попередити його до початку занять, на прохання студента це може зробити староста групи. Якщо у Вас виникнуть будь-які питання, будь ласка, контакуйте з викладачем.

Додаткові бали до поточної успішності студенти можуть отримати за умови участі в науково-практичних конференціях (університетські, національні, міжнародні).

Під час перебування на кафедрі студенти повинні дотримуватися правил техніки безпеки, що відомі після проведення інструктажу та наявні на стенді кафедри з навчально-календарними планами.

У разі зміни у силабусі, нова інформація буде представлена Голові методичної комісії.

Політика оцінювання

Організація поточного контролю. Засвоєння теми (поточний контроль) контролюється на практичному занятті відповідно до конкретних цілей. Застосовуються такі засоби оцінки рівня підготовки студентів: усне опитування, тестовий контроль початкового рівня знань, тестовий контроль кінцевого рівня знань, комп'ютерні тести, розв'язання ситуаційних задач до МЛП «Крок-2» та подальше їх обговорення, перевірка навчальної історії хвороби, контроль засвоєння практичних навичок. Підсумкове заняття (ПЗ) обов'язково проводиться згідно з програмою навчальної дисципліни протягом семестру за розкладом, під час занять. Прийом ПЗ здійснюється викладачем академічної групи. Оцінювання здійснюється за традиційною 4-бальною системою: «відмінно», «добре», «задовільно» та «незадовільно». Мінімальна кількість балів, яку має набрати студент за поточну діяльність під час вивчення розділу, становить 60 балів, максимальна кількість балів - 100 балів.

Оцінювання самостійної роботи студентів. Самостійна робота студентів, яка передбачена темою заняття поряд з аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Оцінювання індивідуальних завдань студента здійснюється за умов виконання завдань викладача (доповідь реферату на практичному занятті, доповідь з презентацією на практичному занятті, доповідь на науково-практичних конференціях кафедри, університету, написання тез, статей, участь у Всеукраїнській олімпіаді). Бали (не більше як 10) додаються, як заохочувальні. Загальна сума балів за поточну навчальну діяльність не може перевищувати 120 балів.

Організація підсумкового контролю – іспиту. Допуск до іспиту визначається у балах поточної навчальної діяльності, а саме: min - 60, max - 100 балів. Іспит проводиться викладачем академічної групи або комісійно вразі незгоди студента з результатами атестації. Якщо іспит не складено, встановлюються дати перескладання у час до екзаменаційної сесії, під час канікул, до початку наступного семестру.

Іспит включає:

1. Вирішення пакету тестових завдань, який включає базові (якірні) тестові завдання у кількості 30 тестів. Критерій оцінювання – 100% вірно вирішених завдань.

2. Оцінювання засвоєння практичних навичок та теоретичних знань за всіма темами дисципліни. Оцінювання практичних навичок проводиться за критеріями «виконав», «не виконав»

Оцінювання засвоєння практичних навичок та теоретичних знань відбувається за складеними на кафедрі білетами.

Перелік питань для іспиту.

1. Анатомія та фізіологія шкіри. Методика обстеження дерматологічних хворих. Морфологія дерматозів - основа діагностики хвороб шкіри.
2. Стафілококові піодермії. Патогенез, клініка, лікування та профілактика.
3. Стрептококове імпетиго та його клінічні різновиди. Клініка, лікування та профілактика.
4. Короста. Педікульоз. Епідеміологія, етіологія, патогенез, клініка, ускладнення та лікування.
5. Трихофітія. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, перебіг, лікування та профілактика.
6. Мікроспорія. Клініка, діагностика, лікування. Епідермофітія. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування.
7. Епідермофітія. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування, профілактика. Комплекс профілактичних заходів по боротьбі з мікозом стоп - для студентів IV медичного факультету.
8. Кератомікози: висівковидний лишай. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування й профілактика.
9. Вірусні хвороби шкіри. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
10. Простий герпес шкіри. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
11. Оперізуючий лишай. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
12. Псоріаз. Етіологія, патогенез, класифікація, клініка, лікування
13. Червоний плоский лишай. Етіологія, патогенез, класифікація, клініка, лікування.
14. Дерматити. Токсикодермії. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
15. Дерматити від дії на шкіру іонізуючого випромінювання. Клініка, діагностика, лікування.
16. Екзема. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
17. Справжня пухирчатка. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування.
18. Герпетіформний дерматит Дюринга. Етіологія, патогенез, клініка, лікування.

РОЗДІЛ 2. ВЕНЕРОЛОГІЯ

1. Етіологія та патогенез сифілісу.
2. Сифіліс первинний, патогенез, клініка, лікування.
3. Сифіліс вторинний свіжий. Патогенез, клініка, лікування.
4. Сифіліс вторинний рецидивний. Патогенез, клініка, лікування.
5. Сифіліс третинний горбиковий. Патогенез, клініка, лікування, діагностика.
6. Сифіліс третинний гумозний. Патогенез, клініка, діагностика та лікування. Ураження нервової системи і вісцеральних органів.
7. Вроджений сифіліс. Етіологія, патогенез, клініка, лікування. Профілактика вродженого сифілісу. Сифіліс плода. Сифіліс дітей грудного віку. Сифіліс дітей раннього дитячого віку. Пізній природжений сифіліс.
8. Серологічна діагностика сифілісу. Частота позитивних серологічних реакцій в крові у різних періодах сифілісу.
9. Етіологія та патогенез гонореї чоловіків.
10. Методи лабораторної діагностики гонореї.
11. Гострий передній гонорейний уретрит. Патогенез, клініка, перебіг, діагностика, ускладнення, лікування.
12. Підгострий та торпідний перебіг гонорейного уретриту. Патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.
13. Гострий тотальний гонорейний уретрит. Клініка, ускладнення, лікування.
14. Хронічний гонорейний уретрит. Ускладнення гонореї.

15. Ускладнення гонореї. Баланопостит, фімоз, парафімоз, каверніт, епідидиміт, орхіт, простатит, везикуліт, ендocerвіцит, вульвіт, кольпіт, бартолініт, сальпінгіт.
16. Гострий та хронічний гонорейний простатит. Патогенез, клінічні різновиди, діагностика, лікування.
17. Гонорейний епідидиміт. Патогенез, клініка, лікування.
18. Лікування хронічної гонореї. Методи загальної та місцевої терапії.
19. Негонококові уретрити. Класифікація.
20. Хламідійний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.
21. Трихомонадний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.
22. Мікоплазменний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, ускладнення, діагностика, лікування.
23. Уреаплазменний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.

Оцінка з дисципліни

Оцінка з дисципліни визначається як середнє арифметичне балів за семестр, протягом якого вивчалась дисципліна, які переводяться у 100-бальну шкалу ЕСТС з додаванням балів, одержаних безпосередньо на іспиті.

Максимальна кількість балів, яку студент може набрати за вивчення дисципліни – 100 балів. Мінімальна кількість балів становить 60.

Оцінка з дисципліни виставляється лише студентам, яким зараховані усі практичні заняття та іспит. Якщо залік не складено, встановлюються дати перескладання у час до екзаменаційної сесії, під час канікул, до початку наступного семестру.

Студенти, які не були допущені до іспиту, або не склали його мають право на ліквідацію поточної академічної заборгованості та перескладання іспиту в межах поточного семестру, а також у затверджений за графіком навчального процесу термін впродовж двох тижнів під час зимових, або літніх канікул після завершення відповідного семестру, або навчального року.